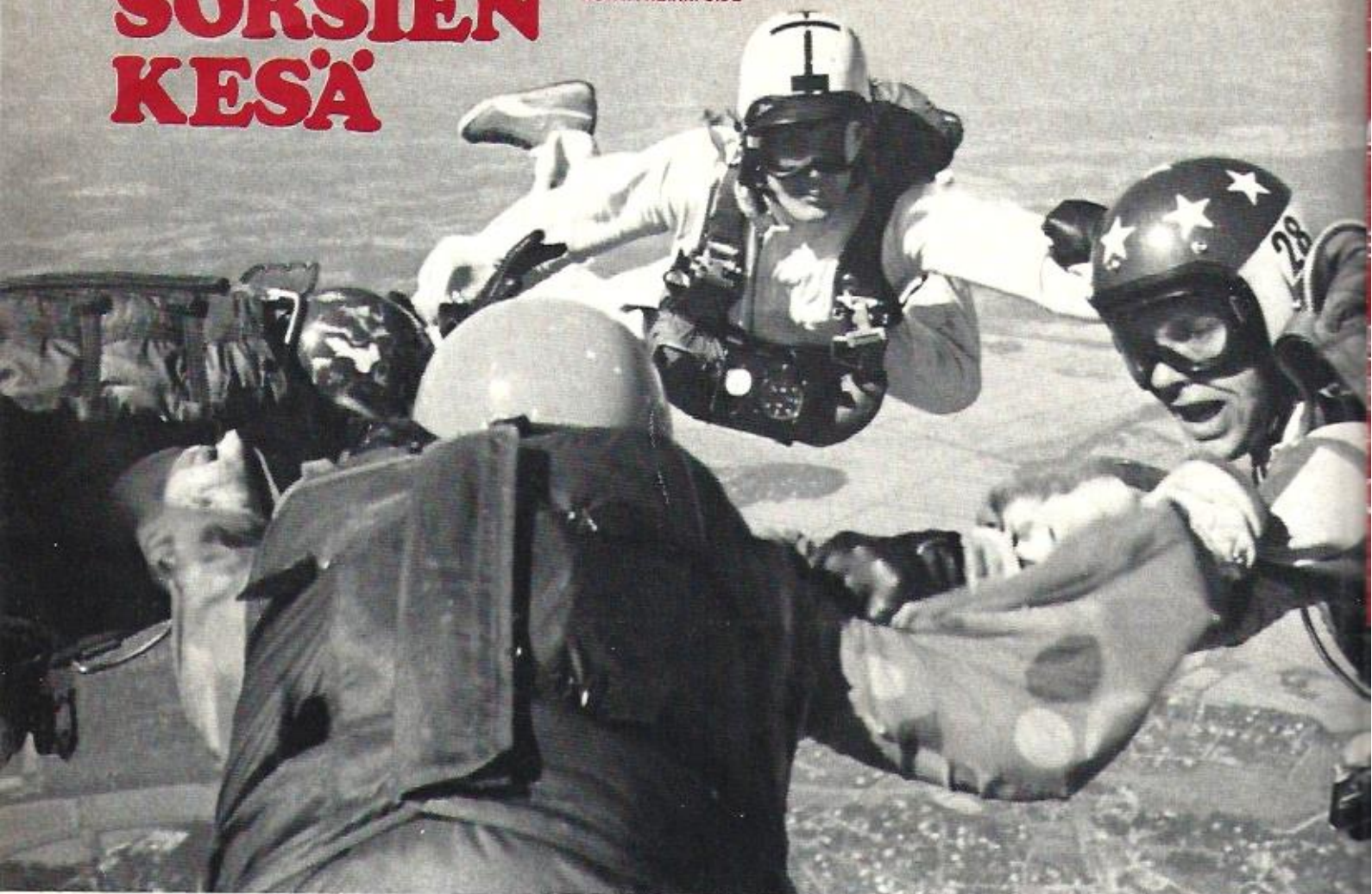

SORSIEN KESÄ

TEKSTI: ANJA TASKINEN
KUVAT: HEIKKI SIDÉ

Relatiivihyppyt ovat tulleet meillekin ja tulleet jäädäkseen. Viime kesänä tehtiin jo 10 miehen tähti, tekijänä SLK:n relatiiviporukka "Sorsat".

Kymmenen miehen tähti Malmin taivaalla 26. 8. 1973 — siinä Suomen Laskuvarjokerhon relatiiviporukan "Sorsien" saavutus, kesän uurstuksen tuloksena. Ennen tätä huipennusta olivat Sorsat jo kahdesti muodostaneet 8-miehen tähden, kahdeksan kertaa 7-miehen ja peräti 35 kertaa 6-miehen tähden. Suomen ennätystä kaikki syntyessään. Tähtiluvut osoittavat, etteivät onnistumiset ole enää hyvistä tuurista kiinni. Kaverit ovat koko lailla lajissaan harjaantuneita. Mutta helpposti ei ole sekään taito hankittu: paljon on tarvittu aikaa, rahaa, sisukkuutta, "pinnaa" jne.

Kun kerhomme keväällä sai käyttöönsä Pilatus Porter koneen, syntyi porukan mielessä ajatus suomalaisesta seitsemän miehen tähdestä. Jo siihen mennessä hankittujen relatiivikokemusten pohjalta tiedettiin, ettei tähti synny noin vain. Paljon harjoitusta tarvittaisiin. Niinpä kaverit kokosivat "sorsajenginsä" ja laativat sille raudanlujat ohjeet, joita nämä seitsemän Sorsaa ihmeteltävän sinnikkäästi noudattivat. Ensinnäkään porukalla ei ollut varsinaista johtajaa, päätökset oli

saatava syntymään yksimielisinä. Tässä saattaa piillä perussyy siihen, että kaverit jaksivat olla mukana; rankimpanakin harjoitusaikana pysyi jengin henki hyvänä eikä normaalia johtajaa kohtaan syntyvää kauden päässyt ilmenemään. Hyppyjen rahoitukseksi pojat perustivat oman sorsatilinsä, johon yhteissopimuksesta kukin sijoitti samanaikaisesti saman summan. Harjoitushyppyt keskitettiin viikonloppuihin. Säiden salliessa hypättiin perjantailtaisain kaksi ja lauantaisain ja sunnuntaisain neljä hyppyä 3000 m:stä. Eli kymmenen hyppyä viikonvaihteessa... Hyppyistä veloitettiin yhteistä sorsatiliiä oli koko jengi kasassa tai ei. Tämäkin ehkä osaltaan vaati kavereita kentälle sovituna aikoina. Tosin innostuskin oli sitä luokkaa, että eipä siinä juuri pakotteita harjoitelluun tarvittu. Usein hypättiin vielä viikollakin.

Tavoitteena ollut 7-miehen tähti, joka pysyi kasassa vaaditut viisi sekuntia, syntyi 30 hyppyn jälkeen. Oltiin suomenmestareita, saatiin kuva lehtiin, oltiin tyytyväisiä. Vaan ruokahalu kasvoi... Hankittiin lisäksi kone ja lisämiehiä ja päästiin lopulta jo tuohon kymmenen miehen tähteen. Maailmanennätys tätä nykyään lienee kolmessakymmenessä. Siihen ei meikäläisellä ole mahdollisuuksia, mutta pienemmälläkin porukalla on taivaalla vielä paljon tekemistä. Voidaan harjoitella lumihuutaleita, katopilareita, kottikärryjä jne. Rajaa ei ole.

RELATIIVIHYPPI: MIINUSTA JA PLUSSAA

Relatiivihyppääminen on muihin laskuvarjourheilun lajeihin verrattuna kallista. Vapaata pudotusta tarvitaan pitkälti eli hypätään korkealta ja se maksaa. Samalla hypyllä on yhtäaikaan monta mahdollista epäonnistujaa mukana, joten epätodellisia yrityksiä syntyy väkisin. Relatiivihyppäjältä vaaditaan erittäin

hyvää hermojen hallintaa ja keskittymiskykyä. Hyppyä edeltävä jännitys tuo mieleen oppilasajat. Yhteishyppillä vastuu kasvaa, koska virhetoiminta saattaa aiheuttaa muillekin vaaratilanteen. Relativistien, samoin kuin muidenkin laskuvarjoilijoiden, perheenjäsenen on oltava ymmärtäväisiä, sillä kaikki liikenevä aika ja raha kuluu kentällä.

Lentokonetilanne asettaa re-

latiiviharjoittelulle rajansa. Suuriin tehtäviin tarvitaan suuri kone. Tai useampia pieniä. Mutta jo kolmen- tai neljän miehen tähden hallittu ja nopea muodostaminen antaa aivan uutta tyydytystä. Tähden . . . Rapakon takana hyväksytään tähti-nimikkeen alle vasta 8- tai sitä useamman hyppääjän muodostelma.

Relatiivihypyssä tarvitaan ja käytetään hyväksi kaikki vapaan pudotuksen mukanaan tuomat liikkumismahdollisuudet. Siinä on jopa pystyttävä "nousemaan". Tämä laji todella tekee ilmasta elementin.

Relatiiviporukalta vaaditaan yhteishenkeä, ja jokaisella hyppääjällä on oltava melko pitkä vieteri, sillä jälkipuineissa lausutut arvostelut ovat kaukana hienotunteisista. Nämä hypyn jälkeiset briefingtilaisuudet ovat kehityksen kannalta erittäin tärkeitä. Jokaisen virheliikkeen on todennut usea silmäpari, ja yhtä usea suu sen varmasti myös julkituo.

Relatiivihyppy kilpailumuotoisena on vielä uutta Pohjoismaissa. Lajin ensimmäiset kilpailut, 6-miehen tähden, pidettiin viime heinäkuussa Östersundissa Ruotsissa, missä SLK:n Sorsat kävivät toteamassa olevansa taidossa ruotsalaisten tasolla ja hieman norjalaisten yläpuolella. Ensi kesän viralliset PM-kilpailut, 8-miehen tähti-kilpailut, sitten osoittavat kehityksen suunnan. Kotimaisella rintamalla kilpaillaan heiluntaina Malmilla 3- ja 4-miehi-

